

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim B. W.

po rozpoznaniu w dniach 8.11.2016 r., 9.02.2017 r., 11 maja 2017 roku sprawy:

1. **S. C. (1)** (C.), syna A. i E. z domu B., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I w nocy z 1/12 września 2014 roku w miejscowości W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim wypchnięciu płyty zabezpieczającej okno pomieszczenia gospodarczego dostali się do jego wnętrza, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci spawarki elektrycznej – transformatorowej BX1- (...), piły spalinowej łańcuchowej m-ki H. (...) wraz z dokumentacją, wiertarki elektrycznej 1100 W, dwóch plastikowych karnistrów w kolorze czarnym i czerwonym z zawartością paliwa, tj. mienia o łącznej wartości 2380, 00 złotych na szkodę D. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

II. w nocy z 11/12 września 2014 roku w miejscowości L. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim wypchnięciu okna w budynku gospodarczym, dostali się do jego wnętrza skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia spawarki migomat m-ki B. wartości 1200 złotych, czym działał na szkodę P. N.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

III. w nocy z 10/11 września 2014 roku w miejscowości W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim wypchnięciu płyty zabezpieczającej okno w pomieszczeniu garażowym, dostali się do jego wnętrza skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia spawarki migomat m-ki B. (...) wartości 2500 złotych, wiertarki elektrycznej m-ki B. & D. wartości 200 złotych, szlifierki kątovej m-ki B. wartości 200 złotych, telewizora plazmowego m-ki S. wartości 1000 złotych, kompletu trzech kluczy nasadowych wartości 1000 złotych, dwa lewarki słupkowe m-ki D. wartości 200 złotych, 8 metrów kabla czterożyłowego od piły wartości 300 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 5400 złotych, czym działał na szkodę R. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

IV. w okresie od 12 do 15 września 2014 roku w miejscowości R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu kłódki oraz wyłamaniu drzwi garażowych, dostali się do wnętrza garażu, gdzie z otwartego pojazdu m-ki D. (...) dokonali zaboru w celu przywłaszczenia radia samochodowego f-mu S. o wartości 250 złotych, czym działał na szkodę D. i J. S.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

V. w nocy z 31.08.2014 roku na 01.09.2014 roku w miejscowości D., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej klatkę metalową, z jej wnętrza dokonali zaboru w celu przywłaszczenia sześciu butli z gazem o wadze 11 kg o wartości łącznej 900 złotych, czym działał na szkodę M. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

VI. w nocy z 31.08.2014 roku na 01.09.2014 roku w miejscowości Ż. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, z niezabezpieczonych pomieszczeń gospodarczych dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch rowerów typu damka, sztangy z obciążnikami, butów sportowych typu korki, wieży S. oraz przedłużacza od kosiarki, tj. mienia o łącznej wartości 1776 zł, czym działał na szkodę W. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

VII. w nocy z 14/15 września 2014 roku w miejscowości R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi garażowe dostali się do wnętrza garażu, skąd usiłowali dokonać w celu przywłaszczenia znajdujących się wewnątrz elektronarzędzi w postaci spawarki, prostownika, wiertarki oraz kół o wartości 2320 złotych, lecz z uwagi na uruchomienie się alarmu zamierzonego czynu nie osiągnęli, czym działał na szkodę R. K. (2),

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

VIII. w nocy z 14/15 września 2014 roku w miejscowości R. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, po uprzednim przecięciu skobla metalowego wraz z kłódką zabezpieczającą drzwi garażowe usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia znajdujących się wewnątrz elektronarzędzi w postaci wiertarki, szlifierki kątovej, kluczy oraz opryskiwacza o łącznej wartości 500 zł, lecz z uwagi na dodatkowe zabezpieczenie drzwi wejściowych zamierzonego celu nie osiągnęli, czym działał na szkodę K. G. (1), ***tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,***

IX. w nocy 04 września 2014 roku w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu skobla wraz z kłódką zabezpieczającą drzwi garażowe, dostali się do wnętrza garażu konstrukcji drewnianej, skąd po uprzednim odcięciu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 40 metrów przewodu miedzianego od spawarki średnicy 3 cm, czym spowodowali straty o wartości 2000 złotych na szkodę D. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

X. w nocy 04 września 2014 roku w miejscowości G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu skobla wraz z kłódką zabezpieczającą drzwi garażowe, dostali się do wnętrza garażu murowanego, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia elektronarzędzi w postaci trzech małych szlifierek kątowych, dwóch dużych szlifierek kątowych f-my B., spawarki elektrycznej, wkrętarki firmy (...) wraz z ładowarką i dwiema bateriami, kompletu kluczy nasadowych w ilości 100 sztuk, tj. mienia o łącznej wartości 2160 złotych na szkodę D. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

XI. w nocy 04 września 2014 roku w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, z terenu posesji dokonali zaboru w celu przywłaszczenia 14 elementów rusztowania o wartości 2000 złotych, czym działali na szkodę D. K.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

XII. w nocy z 11/12 września 2014 roku w miejscowości G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego dokonali zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilości 105 litrów wartości 550 złotych na szkodę M. K. (2) oraz z terenu posesji dokonali zaboru w celu przywłaszczenia złomu w postaci gąsienic od ciągnika ze stali magnezowanej o wartości 300 złotych, czym działali na szkodę J. K. i M. K. (2),

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.,

XIII. w nocy z 11/12 września 2014 roku w miejscowości G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, po uprzednim przecięciu skobla wraz z kłódką zabezpieczającą drzwi garażowe, dostali się do wnętrza skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia roweru turystycznego typu damka z ramą aluminiową w kolorze szarym o wartości 1100 złotych, czym działali na szkodę J. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

XIV. w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później jak do dnia 12 września 2014 r. w miejscowości P. nabył, a następnie w miejscowości D. pomagał do ukrycia roweru typu damka o nazwie F. (...) o wartości 400 zł pochodzącego z przestępstwa kradzieży z włamaniem dokonanego w nocy z 17/18 sierpnia 2014 r. w miejscowości G. na szkodę P. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291§1 k.k.

2. **M. P. (1)**, syna E. i E. z domu B., urodzonego (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

XV. w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później jak do dnia 20 października 2014 r. w miejscowości D. pomagał do zbycia dwóch rowerów typu damka o wartości łącznej 1.016 zł pochodzących z przestępstwa kradzieży dokonanego w nocy z 31 sierpnia 2014 r. na 1 września 2014 r. w miejscowości Ż. na szkodę W. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 291§1 k.k.

przy zastosowaniu art. 4§1 k.k., na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu z dnia 30 czerwca 2015 r.

I. oskarżonego **S. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt I (pierwszym), II (drugim), III (trzecim), IV (czwartym), V (piątym), VII (siódmym), VIII (ósmym), IX (dziewiątym), X (dziesiątym) i XIII (trzynastym) aktu oskarżenia, czyny te kwalifikuje jako występki z art. 279 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i skazuje go za nie, a ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. i w oparciu o art. 14 § 1 k.k. na mocy art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych (dziesięć złotych),

II. oskarżonego **S. C. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt VI (szóstym), XI (jedenastym) i XII (dwunastym) aktu oskarżenia, czyny te kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 k.k. i skazuje go za nie, a ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na mocy art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych (dziesięć złotych),

III. w oparciu o art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I (pierwszym) i II (drugim) wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny łączy i w to miejsce wymierza oskarżonemu **S. C. (1)** karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, a na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej ustala na kwotę 10 złotych (dziesięć złotych),

IV. ustalając, iż czyn zarzucany oskarżonemu S. C. (1) w punkcie XIV aktu oskarżenia stanowi wykroczenie z art. 119§1 k.k., na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie odnośnie tego czynu;

V. uznaje oskarżonego **M. P. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 291§1 k.k., art. 33§1 i 3 k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. Z. kwotę 1033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy 20/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego S. C. (1);

VII. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) obciąża oskarżonych kosztami sądowymi: **S. C. (1)** wydatkami w kwocie 1093,20 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt trzy 20/100 złotych) i opłatą w kwocie 540, 00 zł (pięćset czterdzieści złotych), **M. P. (1)** wydatkami w kwocie 50 zł (pięćdziesięciu złotych) i opłatą w wysokości 150 zł (stu pięćdziesięciu złotych).

Sygn. akt X K 426/16

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 423 § 1a k.p.k., wobec złożenia wniosku o uzasadnienie przez obrońcę S. C. (1) w części dotyczącej tego oskarżonego, zakres uzasadnienia ograniczono do części wyroku, w której zawarto rozstrzygnięcia dotyczące tego oskarżonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy na przełomie sierpnia i września 2014 roku W. K. (2) swoim samochodem wraz ze swoim znajomym S. C. (1) pojechali do miejscowości D., gdzie na jednej z posesji (nr (...)) zobaczyli klatkę z butlami z gazem zabezpieczoną kłódką. Mężczyźni postanowili zabrać butle w związku z czym W. K. (2) przeciął kłódkę, a następnie z klatki wynieśli sześć butli, każdą o wadze 11 kg – trzy zdołali wynieść z posesji i schowane za drogą, a trzy w/w wynieśli jedynie za garaż, ponieważ w trakcie ich przenoszenia ktoś wyszedł ze stojącego obok domu mieszkalnego i zaczął krzyczeć, co przepłoszyło złodziei.

Zabrane przez W. K. (2) i S. C. (1) butle z gazem stanowiły własność M. K. (1) i przedstawiały wartość 900 zł.

Dowody: zeznania świadków: M. K. (1) k. 115-116 akt XK 2/15; R. K. (1) k. 420-422 akt X K 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15.

Tej samej nocy z 31 sierpnia 2014 roku na 01 września 2014 roku W. K. (2) i S. C. (1) zatrzymali się w miejscowości Ż., gdzie S. C. (1) wszedł na posesję nr (...) i zabrał stamtąd - z niezabezpieczonego, zamkniętego tylko na skobel pomieszczenia gospodarczego – dwa rowery typu damka, sztangę z obciążnikami, buty sportowe typu korki, wieżę marki S. oraz przedłużacz od kosiarki, zaś pierwszy z mężczyzn w tym czasie „stał na czatach”.

Zabrane przez W. K. (2) i S. C. (1) przedmioty stanowiły własność W. K. (1) i przedstawiały wartość 1.776 zł.

Dowody: zeznania świadków: W. K. (1) k. 118-119, 293-295 akt XK 2/15; R. K. (1) k. 420-422 akt X K 2/15; M. P. (2) k. 111-112, k. 250-251 akt XK 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15.

Kilka dni później w nocy 04 września 2014 roku W. K. (2) i S. C. (1) ponownie postanowili poszukać kolejnej sposobności na dokonanie kradzieży. W tym celu udali się do O., gdzie zauważyli stojące na posesji przy ul (...)

dwa garaże – jeden drewniany i jeden murowany. Mężczyźni dostali się do wnętrza drewnianego garażu przecinając zabezpieczającą jego drzwi kłódkę wraz ze skoblem. Następnie zabrali znajdujące się w nim przewód miedziany od spawarki długości około 40 m i średnicy 3 cm, odcinając go. Wartość przewodu wynosiła 2000 zł. Następnie dostali się do garaży murowanego również przecinając uprzednio skobel z kłódką. Tam znaleźli elektronarzędzia w postaci trzech małych szlifierek kątowych, dwóch dużych szlifierek kątowych f-my B., spawarki elektrycznej, wkrętarki firmy (...) wraz z ładowarką i dwiema bateriami, kompletu kluczy nasadowych w ilości 100 sztuk i je także zabrali przenosząc do pojazdu, którym przyjechali. Wartość skradzionych narzędzi wynosiła 2160 zł. Dodatkowo na posesji mężczyźni zauważyli niezabezpieczone w żaden sposób, metalowe elementy rusztowania wartości 2000 zł i je również zabrali.

Skradzione w opisany sposób rzeczy stanowiły własność D. K..

Dowody: zeznania świadków: D. K. k. 128-129, 264-266, 299-301 akt XK 2/15; R. C. k. 239 akt XK 2/15; Ł. P. k. 249 akt XK 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15; dokumentacja zdjęciowa k. 241-243v.; protokół oględzin pomieszczeń garażowych k. 268-269v.

W nocy z 10/11 września 2014 roku W. K. (2) i S. C. (1) pojechali wspólnie samochodem W. K. (2) marki O. (...) do W., sprawdzić, czy istnieje możliwość dokonania tam kradzieży. Na miejscu zobaczyli stojący na zakręcie dom (przy ul. (...)), a obok niego budynek gospodarczy. Postanowili sprawdzić, co znajduje się w tym budynku, w związku z czym weszli na teren posesji przez znajdującą się na tyłach furtkę, po czym W. K. (2) wypchnął okno do przez które obaj weszli do środka. Z garażu mężczyźni zabrali przedmioty w postaci spawarki migomat m-ki B. (...) wartości 2500 złotych, wiertarki elektrycznej m-ki B. & D. wartości 200 złotych, szlifiereki kątovej m-ki B. wartości 200 złotych, telewizora plazmowego m-ki S. wartości 1000 złotych, kompletu trzech kluczy nasadowych wartości 1000 złotych, dwóch lewarek słupkowych m-ki D. wartości 200 złotych, 8 metrów kabla czterożyłowego od piły wartości 300 złotych, tj. mienie o łącznej wartości 5400 zł. Wskazane przedmioty należały do R. K. (1).

Dowody: zeznania świadków: B. K. (1) k. 61-63, 65-66, 146-147 akt XK 2/15; R. K. (1) k. 420-422 akt X K 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół przeszukania k. 10-12; 13-15; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15; protokół oględzin miejsca k. 67-67v. akt XK 2/15.

Wieczorem w dniu 11 września 2014 roku W. K. (2) spotkał się z S. C. (1). Wspólnie postanowili pojechać samochodem W. K. (2) marki O. (...) do W., ponieważ W. K. (2) znał mieszkającą tam P. R. i wiedział, że konkubent jej matki D. P. może przechowywać w garaży jakieś narzędzia. Samochodem kierował W. K. (2) i gdy mężczyźni dojechali do W., zaparkował pojazd koło kanału, po czym dalej poszli pieszo. Do garażu D. P. znajdującego się w (...) podeszli od tyłu, po czym W. K. (2) wypchnął płyty zabezpieczające okno pomieszczenia i przez powstały otwór wszedł do pomieszczenia. S. C. (1) został na zewnątrz, by odbierać od W. K. (2) zabierane z garażu przedmioty. W ten sposób mężczyźni zabrali należące do D. P. rzeczy w postaci: spawarki elektrycznej – transformatorowej BX1- (...), piły spalinowej łańcuchowej m-ki H. (...) wraz z dokumentacją, wiertarki elektrycznej 1100 W, dwóch plastikowych kanistrów w kolorze czarnym i czerwonym z zawartością paliwa, przedstawiające wartość 2.380 zł. Skradzione rzeczy przenieśli do samochodu W. K. (2) i odjechali.

Dowody: zeznania świadka D. P. k. 2-4 akt X K 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół oględzin miejsca k. 6-7v. akt X K 2/15; protokół okazania rzeczy k. 21-23 X K 2/15; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15.

Kiedy W. K. (2) i S. C. (1) wracali z W., jadąc przez L., S. C. (1) zobaczył stojący nieopodal drogi garaż i zaproponował, by zatrzymali się sprawdzić, czy można coś z niego ukraść. W związku z tą propozycją W. K. (2) zaparkował swój samochód na polnej drodze za wskazanym przez S. C. (1) garażem, po czym obaj podeszli do budynku. Następnie W.

K. (2) wypchnął okno do garażu i wszedł do środka, gdzie zauważył spawarkę migomat marki B.. W. K. (2) przeciągnął urządzenie do drzwi garażu, po czym otworzył je od wewnątrz i wspólnie z S. C. (1) przenieśli je do samochodu.

Skradziona przez mężczyznę spawarka należała do P. N. i przedstawiała wartości 1.200 zł.

Dowody: zeznania świadka P. N. k. 132-133, 137-138 akt X K 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół okazania rzeczy k. 28-230 X K 2/15; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15.

Następnie W. K. (2) zawiózł S. C. (1) do jego domu w D.. Tam W. K. (2) zaciągnął migomat za garaż, zaś pozostałe rzeczy obaj mężczyźni przenieśli do piwnicy domu S. C. (1).

Dowody: częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół przeszukania k. 10-12; 13-15.

Następnie w nocy z 11 na 12 września 2014 roku W. K. (2) wspólnie z S. C. (1) pojechał swoim samochodem marki O. (...) na wyspę S., gdzie przejeżdżając postanowili sprawdzić, co znajduje się w garażu stojącym na posesji przy ul. (...). Mężczyźni dostali się do garażu bez przeszkód, ponieważ drzwi do budynku nie były zabezpieczone. Z wnętrza garażu zabrali zaś olej napędowy w ilości 105 litrów znajdujący się w baniach 30-sto i 20-sto litrowych, który przedstawiał wartość 550 zł. Następnie dostali się innego stojącego na tej samej posesji pomieszczenia gospodarczego, przecinając zabezpieczającą je kłódkę wraz ze skoblem. Tam znaleźli rower turystyczny typu damka z rama aluminiową w kolorze szarym wartości 1.100 zł, należący do J. K.. Przechodząc przez wskazaną posesję dostrzegli nadto złom w postaci gąsienic od ciągnika ze stali magnezowanej o wartości 300 zł i jego również zabrali z sobą.

Skradzione ropa i złom należały do J. K. i M. K. (2).

Dowody: zeznania świadków: M. K. (2) k. 122-123 akt XK 2/15; M. K. (3) k. 277-280 akt XK 2/15; J. K. k. 125-126 akt XK 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15; dokumentacja zdjęciowa k. 282-285 akt XK 2/15.

Miedzy 12 a 15 września 2014 roku W. K. (2) wspólnie z S. C. (1) przejeżdżając swoim samochodem marki O. (...) przez R. zauważyli szereg garaży i postanowili sprawdzić, co się w nich znajduje. Do pierwszego z garaży dostali się przecinając zabezpieczającą jego drzwi kłódkę, wewnątrz nie było jednak żadnych wartościowych przedmiotów, przeszli więc do kolejnego garażu i dostali się do niego w taki sam sposób. W garażu stał niezamknięty samochód marki D. (...), z którego mężczyźni zabrali radio stanowiące własność D. i J. S. i przedstawiało wartość 250 zł. Następnie mężczyźni przeszli do kolejnego garażu i usiłowali dostać się do niego przecinając skobel i kłódkę zabezpieczające drzwi. Wówczas okazało się jednak, iż drzwi zabezpieczają dodatkowe dwa zamki, których nie udało się w/w sforsować. Wskazany garaż należał natomiast do K. G. (1), a wewnątrz znajdowały się elektronarzędzia w postaci wiertarki, szlifierki kątowej, kluczy oraz opryskiwacza o łącznej wartości 500 zł. W związku z powyższym mężczyźni przystąpili do otwierania kolejnego garażu, jednak po jego otwarciu poprzez przecięcie zabezpieczających drzwi kłódek włączył się alarm, co zmusiło w/w do ucieczki. W garażu tym znajdowały się natomiast elektronarzędzia w postaci spawarki, prostownika, wiertarki oraz kół o wartości 2.320 zł, należące do R. K. (2).

Skradzone w opisanych okolicznościach radio okazało się popsute w związku z czym W. K. (2) je wyrzucił.

Dowody: zeznania świadków: D. S. (1) k. 158-160 akt X K 2/15; K. G. (1) k. 246-247 akt X K 2/15; R. K. (2) k. 170 akt X K 2/15; częściowo wyjaśnienia W. K. (2) k. 103-108, 175-178, 182-185, 340-342 akt XK 2/15, k. 2-3, 88-89; protokół eksperymentu procesowego k. 112-114 akt XK 2/15.

W nocy z 17 na 18 sierpnia 2014 roku z należącego do P. K. (1) garażu nieznanymi sprawcami ukradł rower typu damka koloru bordowego, dostając się do rzeczonoego garażu po uprzednim przecięciu kłódki zabezpieczającej drzwi. Wskazany rower przedstawiał wartość 400 zł.

Następnie przed dniem 12 września 2014 roku S. C. (1) kupił od nieznanymi sobie osób rower skradziony wcześniej P. K. (1) za 50 zł. Rower ten sprzedał mu „pijak” pod sklepem. Mając na uwadze cenę jaką S. C. (1) zapłacił za rower oraz okoliczności, w jakich doszło do sprzedaży w/w nabrał przekonania, iż rower pochodzi z czynu zabronionego, mimo to nie zaniechał jego zakupu. Kupiony rower S. C. (1) podarował swojej matce, po czym umieścił go w piwnicy swojego domu.

Dowody: zeznania świadków: P. K. (1) k. 395-396, 431-432 akt XK 2/15; E. E. (1) k. 44-46; k. 89 akt XK2/15; częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. C. (1) k. 18-21, 22-24, 26-28, 35-37; protokół przeszukania k. 13-15.

W. K. (2) został skazany za opisane wyżej, popełniane wspólnie z S. C. (1) kradzieże i kradzieże z włamaniem wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 maja 2016 roku wydanym w sprawie X K 2/15. Wyrok ten jest prawomocny.

Dowody: wyrok z dnia 20 maja 2016 roku k. 655-657 akt X K 2/15.

Słuchany zarówno w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego S. C. (1) nie przyznawał się do popełniania zarzucanych mu czynów.

vide: wyjaśnienia oskarżonego S. C. (1) k. 18-21, 26-28, 35-37.

S. C. (1) ma wykształcenie gimnazjalne. Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Utrzymuje się z prac dorywczych osiągając miesięczny dochód w wysokości około 1.800 zł. Stan jego zdrowia jest dobry, nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. W toku postępowania został przebadany przez dwóch biegłych psychiatrów, którzy zgodnie wykluczyli, by zachodziły względem oskarżonego przesłanki z art. 31 § 1 i 2 k.k. Był uprzednio karany w tym jednokrotnie za występki z art. 279 § 1 k.k.

Dowody: dane osobopoznawcze k. 15-16, dane o karalności k. 62-64, odpis wyroku k. 327-328 akt XK 2/15; opinia sądowno – psychiatryczna k. 29-31, 39-43.

Sąd zważył co następuje:

Podając szczegółowej analizie przeprowadzone i ujawnione w toku rozprawy głównej dowody Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przypisanie oskarżonemu S. C. (1) zarzucanych mu oskarżeniem czynów.

Kluczowy dla skrawy dowód stanowiły wyjaśnienia złożone przez W. K. (2) w toku postępowania XK 2/15, opisał w nich bowiem okoliczności w jakich dokonywał wspólnie z S. C. (1) kolejnych włamań do pomieszczeń gospodarczych, i wskazywał co z nich zabierał. W tym względzie należy zauważyć, iż z uwagi na upływ czasu i wielość przestępczych zachowań podejmowanych wspólnie przez obydwu mężczyzn naturalne było, że depozycje W. K. (2) były miejscami nieprecyzyjne, czy chaotyczne. Jednocześnie warto wskazać, iż niejednokrotnie podawał on szczegóły związane z postępowaniem S. C. (1) w czasie kradzieży, co uwiarygadniało przedstawioną przez niego wersję wydarzeń. Sąd zważył dodatkowo, że z relacją W. K. (2) korespondowały zeznania funkcjonariuszy Policji – R. C. i Ł. P., którzy mieli zatrzymać w/w do rutynowej kontroli drogowej, gdy wracał swoim samochodem po jednym z włamań. Zarówno Policjanci, jak i W. K. (2) wskazywali przy tym, że towarzyszył mu S. C. (1), który czynnie włączył się w zatajanie informacji co do prawdziwego pochodzenia przedmiotów znalezionych wówczas przez funkcjonariuszy w bagażniku pojazdu. Z tych też względów, Sąd uznał wyjaśnienia W. K. (2) za miarodajny dowód w niniejszej sprawie. Co zaś się tyczy zeznań w/w złożonych przed Sądem w charakterze świadka, zdaniem Sądu były one nielogiczne i nieracjonalne.

Wówczas to W. K. (2) stwierdził, iż wycofuje się z wcześniejszych wyjaśnień, jednocześnie w zasadniczej części podtrzymując ich treść. Brak logiki przejawiał się dodatkowo w tym, iż rzeczony wyjaśnienia stanowiły wcześniej podstawę do wydania względem niego wyrok w trybie konsensualnym, gdyby zatem W. K. chciał je zmieniać, należałoby oczekiwać, ich uczyni to raczej w toku własnego postępowania, nie zaś po jego prawomocnym zakończeniu. Podkreślić należy, iż W. K. (2) w toku rozprawy podtrzymał jednak swoje wyjaśnienia w zasadniczej części, mimo że Sądowi z urzędu wiadomo, że na datę przesłuchania wydano już wobec niego wyrok łączny.

Do dokonania ustaleń faktycznych w przedmiocie ilości, rodzaju i wartości przedmiotów, których kradzieży dopuścił się S. C. (2) wraz z W. K. (2), we wskazanych oskarżeniem datach w znacznej mierze przyczyniły się zeznania pokrzywdzonych – D. P., P. N., R. K. (3), D. S. (1), M. K. (4), W. K. (1), R. K. (2), K. G. (2), D. K., J. K., M. K. (2) i P. K. (1), jak i świadków – B. K. (2) i M. K. (3). Omawiane zeznania były spójne i rzeczowe, a nadto przedstawione przez w/w dane nie zostały zakwestionowane w toku postępowania, tym samym Sąd nie znajdując podstaw, by podważyć ich wiarygodność, uznał je za w całości polegające na prawdzie. Dodatkowo należało stwierdzić, iż wskazania pokrzywdzonych, B. K. (2) i M. K. (3) pozwoliły stwierdzić, czy dokonując kolejnych kradzieży, oskarżony wraz z W. K. (2) musieli przełamywać zabezpieczenia drzwi kolejnych garaży i pomieszczeń gospodarczych, czy też nie. Powyższe miało natomiast istotne znaczenie dla określenia kwalifikacji prawnej zarzucanych w/w czynów.

Wątpliwości nie wzbudziła wiarygodność zeznań funkcjonariuszy Policji – R. C. i Ł. P., którzy nad ranem w dniu 04 września 2014 roku zatrzymali do kontroli pojazd kierowany przez W. K. (2). Podali oni, iż w/w towarzyszył S. C. (1), zaś w bagażniku pojazdu ujawnili liczne elektronarzędzia, co do których S. C. (1) oświadczył, że stanowią jego własność. Omawiane depozycje były wzajemnie spójne, a nadto ich treść potwierdził zasadniczo w swoich wyjaśnieniach W. K. (2). Nie bez znaczenia pozostało również, iż ze wskazaniami świadków korespondowała znajdująca się w aktach sprawy dokumentacja zdjęciowa. Jednocześnie należy podkreślić, iż omawiane depozycje były istotne dla sprawy, ponieważ przyczyniły się do zweryfikowania przyjętej przez S. C. (1) linii obrony.

Sąd dał również wiarę zeznaniom M. P. (2) - brata oskarżonego M. P. (1), ponieważ w ocenie Sądu w toku postępowania przygotowawczego świadek szczerze zrelacjonował swoje spotkanie z M. P. (1) i S. C. (1), kiedy to w/w znajdowali się w posiadaniu nowych rowerów odpowiadających opisem tym skradzionym wcześniej W. K. (1). Świadek zaznaczył przy tym, że oskarżeni nie chcieli wyjawić mu ich pochodzenia i oświadczyli, że jadą je sprzedać. Oceniając wiarygodność tych twierdzeń, Sąd uznał, że świadek nie miał interesu w tym, by wbrew prawdzie podawać okoliczności niekorzystne dla swojego brata i siłą rzeczy również dla S. C. (1).

Przechodząc do omówienia zeznań E. E. (1) – matki S. C. (1) Sąd zważył że zasadniczo nie budziły one wątpliwości. Świadek szczerze w nich przyznała, że nie wie, w jakich okolicznościach jej syn wszedł w posiadanie przedmiotów ujawnionych w piwnicy jej domu, a nawet, co dokładnie się tam znajdowało. Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw by podważyć wiarygodność tych wskazań, świadek ewidentnie nie przykładła bowiem wagi do tego, co robi jej syn i z kim się spotyka. Jednocześnie Sąd uznał, że na prawdzie polegają wskazania świadka, iż ujawniony w piwnicy rower skradziony wcześniej P. K. (1), został świadkowi podarowany przez oskarżonego, równie i z tym wskazaniem nie stoją bowiem inne uznane za wiarygodne dowody w sprawie.

Pominięte jako nie mające znaczenia dla okoliczności sprawy zostały natomiast zeznania S. W., E. K., D. S. (2), K. S. i E. M., gdyż w/w nie mieli wiedzy na temat okoliczności zdarzeń będących przedmiotem postępowania.

Sąd nie miał zastrzeżeń, co do wiarygodności opinii sądowo – psychiatrycznych wydanych w sprawie i dotyczących S. C. (1). W swojej opinii biegłe w sposób jednoznaczny stwierdziły, iż w stosunku do oskarżonego S. C. (1) nie zachodzą przesłanki z art. 31 § 1 i 2 k.k. Opinie te nie budzą w ocenie Sądu wątpliwości. Zostały bowiem sporządzone przez biegłe w zakresie ich specjalności zawodowej, zgodnie ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia. Zaprezentowane zaś wnioski korespondują z całokształtem materiału dowodowego w zakresie, w jakim został on uznany za wiarygodny. Z tych względów, Sąd uznał je za miarodajny dowód na przytoczone okoliczności i dokonał ustaleń w powyższym zakresie również na ich podstawie.

Ponadto Sąd uznał za podstawę ustaleń faktycznych w sprawie dokumenty ujawnione w trybie art. 393 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 i 2 k.p.k., w szczególności: protokołów, dokumentacji zdjęciowej, dane o karalności i odpisy oraz kopie wyroków. Ich autentyczność, wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana, zostały one sporządzone przez upoważnione osoby i podmioty, w zakresie ich kompetencji.

Mając na uwadze zaprezentowana powyżej ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań M. P. (2), za niewiarygodne uznano oświadczenie M. P. (1) odnośnie nieprzyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W kwestii wyjaśnień S. C. (1) Sąd doszedł natomiast do przekonania, iż w zasadniczej części nie polegają one na prawdzie. Podając, z jakich względów znaleziono u niego przedmioty pochodzące z przestępstwa wskazał on bowiem, iż zgodził się na ich przechowywanie gdyż był zastraszony, nie podał przy tym żadnych istotnych, wiarygodnych szczegółów związanych z powyższym. Jednocześnie kompletnie odmiennie w tym względzie wyjaśniał W. K. (2), którego wskazania, co podkreślano powyżej uwiarygodniły zeznania słuchanych w sprawie funkcjonariuszy Policji. Z tych też względów Sąd uznał, że przytoczone twierdzenia S. C. (1) zostały podniesione wbrew prawdzie jedynie jako przyjęta przez niego linie obrony. Odnosząc się dalej do wyjaśnień oskarżonego odnośnie ostatniego z zarzuczanych mu czynów, Sąd stwierdził, iż zasadniczo brak jest podstaw by podważyć ich prawdziwość. Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, iż mając na uwadze, że S. C. (1) zakupił pochodzący z kradzieży rower od „żurka spod sklepu”, za, jak podał, zaledwie 50 zł, jako osoba dorosła z całą pewnością zdawał sobie sprawę, iż pochodzi on z nielegalnego źródła.

Odnośnie kwalifikacji prawnej:

Podsumowując, stwierdzić należy, iż oskarżony S. C. (1) swym postępowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 279 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 k 1 k.k. – co do czynów zarzuczonych mu w punktach I, II, III, IV, V, VII, VIII, IX, X i XIII aktu oskarżenia oraz występku z art. 278 § 1 k.k. - co do czynu zarzucanego mu w punktach VI, XI i XII aktu oskarżenia.

Czynu określonego w przepisie art. 279 § 1 kk dopuszcza się ten, kto kradnie z włamaniem. Pojęcie „włamania” było wielokrotnie przedmiotem rozważań judykatury i doktryny prawa. Jak wskazuje się dość zgodnie, istotą włamania jest usunięcie przez sprawcę przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia utrudniającym dostęp do jego wnętrza. W okolicznościach sprawy oskarżony dwukrotnie usiłował dopuścić się przestępstwa kradzieży z włamaniem, a ośmiokrotnie udało mu się go dokonać. Usiłował zabrać w celu przywłaszczenia elektronarzędzia w postaci spawarki, prostownika, wiertarki oraz kół o wartości 2.320 zł na szkodę R. K. (2) oraz elektronarzędzia w postaci wiertarki, szlifierki kątowej, kluczy oraz opryskiwacza o łącznej wartości 500 zł na szkodę K. G. (1). W pierwszym przypadku nie osiągnął jednak zamierzonego celu, gdyż włączył się alarm zamontowany w garaży R. K. (2), w drugim – ponieważ nie udało mu się sforsować wszystkich zabezpieczeń uniemożliwiających osobie nieuprawnionej wejście do garażu K. G. (1). Jednocześnie między 31 sierpnia 2014 roku a 15 września 2014 roku we W., L., W., R., D., Ż. i G. dokonywał kradzieży wskazanych oskarżeniem przedmiotów wydobywając je z zamkniętych garaży poprzez przecinanie kłódek i skobli lub wybuchanie okien, niewątpliwie usuwał zatem zabezpieczające dostęp do tych rzeczy przeszkód materialnych.

Niewątpliwie przedmioty wskazane w zarzutach nie stanowiły przy tym własności oskarżonego i nie miał on żadnego tytułu, by tymi przedmiotami dysponować.

Dalej Sąd zważył, że odpowiedzialności przewidzianej w przepisie art. 278 § 1 k.k. podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, przy czym wartość skradzionej rzeczy przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę (w dacie popełnienia czynu obowiązywał stan mniej korzystny dla oskarżonych stan prawny - granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem stanowiła kwota 420 zł, jednakże na mocy przepisu art. 4 § 1 kk należało stosować w sprawie przepisy znowelizowane, tj. przyjmując tę granicę na 500 zł). Oskarżony niewątpliwie zrealizował zaś znamiona tego występku zabierając w nocy z 31.08.2014 roku na 01.09.2014 roku, w miejscowości Ż. z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego dwa rowery typu damka, sztangę z obciążnikami, buty sportowy

typu korki, wieżę S. oraz przedłużacz od kosiarki, mienia o łącznej wartości 1.776 zł na szkodę W. K. (1), w nocy 04 września 2014 roku w miejscowości G., z terenu posesji przy ul (...) czternaście elementy rusztowania o wartości 2000 zł na szkodę D. K., zaś w nocy z 11/12 września 2014 roku, w G., z niezabezpieczonego garażu olej napędowy w ilości 105 litrów wartości 550 zł na szkodę M. K. (2) z terenu posesji - złom w postaci gąsienic od ciągnika ze stali magnezowanej o wartości 300 zł na szkodę J. K. i M. K. (2).

Odnosząc się dodatkowo do kwestii wskazania w stawianych oskarżonemu zarzucie okoliczności, iż działał on wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, Sąd zważył, iż istotą współsprawstwa jest oparte na porozumieniu wspólne działanie co najmniej dwóch osób, z których każda obejmuje swym zamiarem urzeczywistnienie wszystkich przedmiotowych znamion czynu przestępnego. Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna (w sensie przedmiotowym) realizacja znamion określonej w odpowiednim przepisie tzw. czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja, która charakteryzuje się tym, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Natomiast subiektywnym elementem, a zarazem warunkiem niezbędnym współsprawstwa jest porozumienie oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienie przez wszystkich współsprawców woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie co najmniej dwóch osób w akcji przestępnej. Porozumienie to jest czynnikiem podmiotowym, który łączy w jedną całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania kilku osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa [zob. wyrok SN z dnia 24 maja 1976 r., Rw 189/76, OSNKW 1976, nr 9, poz. 117]. Wspólne wykonanie czynu zabronionego oznacza, iż współdziałający sprawcy łącznie (nie zaś każdy z osobna) muszą zrealizować komplet jego ustawowych znamion. Do przyjęcia współsprawstwa nie jest zatem konieczne, aby każdy ze współdziałających realizował wszystkie znamiona, lecz by prowadziła do tego suma ich zachowań. Co więcej, dla wykazania istnienia współsprawstwa nie jest konieczne ustalenie, iż do zawarcia porozumienia doszło przed podjęciem przestępczych zachowań może zostać bowiem nawet w trakcie czynu, nawet i w sposób dorozumiany.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należało stwierdzić, iż każdorazowo chęć dokonania zaboru należących do pokrzywdzonych przedmiotów była objęta zamiarem tak S. C. (1) jak i W. K. (2), który zawsze towarzyszył oskarżonemu. Działali oni przy tym planowo i choć podejmowane przez nich czynności nie były tożsame, to niewątpliwie łącznie prowadziły właśnie do realizacji znamion czynów zabronionych z art. 279 § 1 k.k. lub art. 278 § 1 k.k.

Zaznaczyć przy tym należy, iż Sąd stwierdził, że czyny przypisane S. C. (1) w punktach I i II wyroku stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 k.k. – popełnione zostały bowiem niewątpliwie w podobny sposób oraz praktycznie w tym samym czasie, a co do żadnego z tych czynów, nie zapadł wcześniej wyrok.

W dalszej kolejności Sąd stwierdził, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza fakt, iż w nieustalonym czasie, jednak nie później jak do dnia 12 września 2014 roku w P. nabył, a następnie w miejscowości D. pomagał do ukrycia roweru typu damka o nazwie F. (...) pochodzącego z kradzieży dokonanej w nocy z 17 na 18 sierpnia 2014 roku w G. na szkodę P. K. (1). Oskarżony zakupił rzeczony rower od nieznanego sobie, nie budzącej zaufania osoby pod sklepem za wyjątkowo niską cenę. Przedstawione okoliczności, w świetle elementarnych wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, musiały utwierdzić S. C. (1), jako osobę myślącą racjonalnie, iż rower pochodzi z nielegalnego źródła. Nie mniej jednak Sąd jednocześnie stwierdził, iż dla wyczerpania znamion czynu zabronionego z art. 291 § 1 k.k. konieczne jest dodatkowo by wartość skradzionych przedmiotów przekraczała wartość wskazaną w art. 122 § 1 k.w., ta z kolei określona została na ¼ minimalnego wynagrodzenia za pracę (w dacie popełnienia czynu obowiązywał stan mniej korzystny dla oskarżonych stan prawny - granicę pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem stanowiła kwota 420 zł, jednakże na mocy przepisu art. 4 § 1 kk należało stosować w sprawie przepisy znowelizowane, tj. przyjmując tę granicę na 500 zł). W kontekście powyższego, zważając na zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania P. K. (2), który nie był w tym zakresie precyzyjny, Sąd doszedł do przekonania, że brak jest możliwości, by przyjmując w sposób definitywny, iż wartość zakupionych przez oskarżonego pochodzącego z kradzieży roweru przekroczyła 500 zł, a tym samym – że wypełnił on swoim zachowaniem wszystkie znamiona

czynu zabronionego z art. 291 § 1 kk. W konsekwencji Sąd, zakwalifikował ostatni z zarzucanych S. C. (1) czynów jako wykroczenie, a następnie, mając na uwadze treść art. 45 § 1 k.w. stwierdził, że ustała karalność rzeczonoego wykroczenia, gdyż od jego popełnienia minęły dwa lata. W związku z powyższym w omawianym zakresie postępowanie wobec S. C. (1) należało umorzyć.

Oдноśnie wymiaru kary:

Rozważając kwestię kary dla S. C. (1) za tak opisane przestępstwa, Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k.

Wymierzając S. C. (1) karę tek za pierwszy, jak i za drugi z przypisanych mu ciągów przestępstw Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu wyrażający się w sposobie i okolicznościach popełnienia czynu, a także motywacji sprawcy. Zdecydowanie na niekorzyść oskarżonego przemawia okoliczność, iż każdorazowo działał on z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim, w konsekwencji czego jego zachowanie należy potraktować jako świadome i rażące lekceważenie obowiązującego porządku prawnego. Sąd zważył przy tym, iż oskarżony nie działał spontanicznie, pod wpływem impulsu, lecz ewidentnie w sposób planowy, konsekwentnie realizując przyjęte wcześniej założenia, co również poczytane zostało jako okoliczność obciążająca. Znaczenie miało również, iż oskarżony wchodził wcześniej w konflikty z prawem, w tym dokonując przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd nie znalazł przy tym żadnych okoliczności łagodzących.

Przez wzgląd na powyższe Sąd zdecydował, że najodpowiedniejszą karą dla S. C. (1) za dopuszczenie się przez niego ciągu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. będzie kara 1 roku i 5 miesięcy pozbawiania wolności, zaś w związku z faktem popełnienia zarzucanego mu czynu celem osiągnięcia korzyści majątkowej – na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. – kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 zł każda. Natomiast za karę odpowiednią za drugi z ciągów przestępstwa uznano karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kare grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł każda.

W związku z tym, że S. C. (1) dopuścił się popełnienia dwóch ciągów przestępstw zanim w stosunku do któregośkolwiek z nich zapadł wyrok, Sąd w punkcie III uzasadnianego orzeczenia, na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył orzeczone względem niego kary i orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawiania wolności oraz karę łączną grzywny 120 stawek dziennych po 10 zł każda – przy zastosowaniu zasady asperacji. W ocenie Sadu za wymierzeniem oskarżonemu kary łącznej we wskazanym wymiarze przemawiała z jednej strony okoliczność, iż wszystkich zarzucanych mu czynów oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z tych samych pobudek, a jego zachowania skierowane były przeciwko temu samemu dobru prawnemu, z drugiej zaś fakt, iż działał na szkodę różnych osób. Nadto podkreślenia wymaga, iż Sąd nie dopatrył się względem oskarżonego żadnych szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za zastosowaniem przy łączeniu wymierzonych mu kar zasady pełnej absorpcji lub też kumulacji.

W tym miejscu, w pierwszej kolejności, wyjaśnić należy, dlaczego Sąd w niniejszej sprawie zastosował przy orzekaniu wyroku przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 01 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 kk. W związku z tym, że przepisy kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia przez S. C. (1) przypisanych mu w wyroku czynów zostały w istotny sposób zmienione ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396), należało rozstrzygnąć kwestię tzw. konkurencji ustaw, czyli rozstrzygnąć, która z ustaw byłaby dla oskarżonego względniejsza. Stosownie do zgodnego stanowiska doktryny i orzecznictwa, które Sąd orzekający w sprawie w pełni podziela, ocena, która z konkurujących ustaw jest względniejsza dla oskarżonego, zawsze wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy (vide: uchwała SN z dnia 24 listopada 1999 r., I KZP 38/99, OSNKW 2000, nr 1-2, poz. 5). Aprobując przytoczony pogląd, Sąd orzekający w sprawie dostrzegł, iż generalnie sytuacja oskarżonego w obu stanach prawnych jest podobna - zagrożenie karne przewidziane w art. 278 k.k. oraz 279 § 1 k.k. jest bowiem identyczne. Nie mniej jednak mając na względzie, iż względem oskarżonego zachodziły przesłanki do wydania kary łącznej Sąd zważył, że w dniu 01 lipca 2015 roku wprowadzony został art. 85a k.k. przewidujący odrębną regulację w zakresie dyrektywy wymiaru kary łącznej, stanowiąc, że przy jej orzekaniu

winy brane być pod uwagę jedynie dwie okoliczności – prewencji indywidualnej (szczegółnej) oraz prewencji generalnej (ogólnej). Zastosowanie się wyłącznie do w/w dyrektyw, bez odniesienia się do związku przedmiotowo – podmiotowego oraz zbieżności czasowej przypisanych oskarżonemu czynów (co było dopuszczalne na gruncie poprzednio obowiązującego stanu prawnego), zdaniem Sądu skutkowałoby natomiast koniecznością wymierzenia oskarżonemu kary surowszej. Tym samym Sąd uznał, iż przepisy obowiązujące obecnie są mniej korzystne dla oskarżonego niż przepisy dotychczasowe i w konsekwencji – że w niniejszej sprawie zastosować należało przy orzekaniu wyroku przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku na podstawie art. 4 § 1 k.k.

W ocenie Sądu nie zachodziły przy tym w przedmiotowej sprawie okoliczności umożliwiające zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Choć bowiem na gruncie przepisów stanowiących podstawę wyrokowania na przeszkodzie temu nie stał zarówno fakt, iż wymierzona S. C. (1) kara przekraczała 1 roku, jaki okoliczność jego uprzednich skazań na kary pozbawienia wolności Sąd przyjął, że w stosunku do oskarżonego nie występuje owa „pozytywna prognoza kryminologiczna” o której mowa w art. 69 § 1 i 2 k.k. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że oskarżony nie popełni ponownie przestępstwa – wnioskowi takiemu przeczą materiały zebrane w przedmiotowym postępowaniu oceniane przy uwzględnieniu wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Oskarżony mimo stosowania wobec niego w/w środka probacyjnego w innych sprawach popełniał kolejne czyny zabronione, w tym także w ustalonych okresach prób. Powyższe wyklucza uznanie, że zachodzi wobec niego rękojmia, o której mowa w powołanym art. 69 § 1 i 2 k.k. W ocenie Sądu jedynie wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności pozwoli na osiągnięcie założonych wobec niej celów zarówno w sferze prewencji szczegółnej, tj. powstrzymanie oskarżonych od popełniania przestępstw w przyszłości, lecz także ogólnej.

W pkt. VI uzasadnianego orzeczenia Sąd zasądził zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. kwotę 1.033,20 zł tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz S. C. (1) z urzędu.

Na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe, w tym 1.093,20 zł tytułem wydatków, a także kwotę 540 zł tytułem opłaty. Sąd przy rozstrzygnięciu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą każdy, kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów. S. C. (1) jest osobą młodą i zdolną do pracy zarobkowej, zatem konieczność poniesienia wskazanych kosztów nie powinno stanowić dla niego zbytniego obciążenia.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska